

วันอาทิตย์ สัปดาห์ที่ 15 เทศกาลธรรมดา ปี A

(วันที่ 16 กรกฎาคม ค.ศ. 2017)

พี่น้องที่รักเมื่อฟังอุปมาในพระวรสารวันนี้ บางคนอาจพูดว่า “ฉันต้องการเป็นดินดี” บางคนอาจกระซิบกับเพื่อนว่า “ผมรู้จักบางคนที่เป็นเหมือนหินที่มีดินเล็กน้อย” บางคนอาจกล่าวกับคนนั้นติดกันว่า “ให้เราอธิษฐานภาวนาเพื่อพี่น้องที่กำลังถูกทิ่มแทงอยู่ในพวงหนาม” ดูเหมือนว่าอุปมาเรื่องผู้หว่านกลายเป็นอุปมาเรื่องดินไปแล้ว บางคนอาจสงสัยว่าทำไมเราจึงเรียกอุปมานี้ว่า “อุปมาเรื่องผู้หว่าน” ทั้งที่ประเด็นสำคัญที่คนส่วนใหญ่คิดคือ พื้นดินที่เมล็ดพืชตกลงไป ? ยิ่งกว่านั้น การอธิบายความหมายของพระเยซูเจ้าชวนให้คิดในทำนองเดียวกัน

ถ้าอ่านอุปมานี้โดยให้ความสนใจที่การกระทำของผู้หว่านเมล็ดพืช เราจะเข้าใจว่าทำไมอุปมานี้ชื่อว่า “อุปมาเรื่องผู้หว่าน” พระเยซูเจ้าทรงเล่าว่าชายคนหนึ่งหว่านเมล็ดพืช ซึ่งหมายถึงพระวาจาของพระเจ้า ลงบนพื้นดินทุกประเภท เขาไม่เพียงหว่านลงบนพื้นดินดีเท่านั้น แต่หว่านลงทุกหนแห่ง บางคนอาจคิดว่าคนที่ทำแบบนี้เป็นเกษตรกรมือสมัครเล่น ถ้าเป็นมืออาชีพ คงไม่บ้าพอที่จะหว่านเมล็ดพืชลงริมทางเดิน หรือบนพื้นหินที่มีดินเล็กน้อย หรือพวงหนาม เพราะมีแต่จะสูญเปล่า เราไม่ควรลืมสิ่งที่พระเยซูเจ้าตรัสตอบชาวฟาริสีก่อนหน้านั้น ซึ่งไม่พอใจที่พระองค์ทรงรับประทานอาหารร่วมกับคนบาปในบ้านของมัทธิวคนเก็บภาษีว่า “คนสบายดีย่อมไม่ต้องการหมอบ แต่คนเจ็บไข้ต้องการ...เราไม่ได้มาเพื่อเรียกคนชอบธรรม แต่มาเพื่อเรียกคนบาป” (มธ 9:12-13) พระเยซูเจ้าเสด็จมาในโลกเพื่อช่วยคนบาปและนำความรอดพ้นมาให้ทุกคน

สิ่งที่พระเยซูเจ้าทรงต้องการบอกในอุปมานี้อย่างน้อยมีสองประการ **ประการแรก** พระองค์เสด็จมาในโลกเพื่อแบ่งปันพระวาจาของพระเจ้าแก่ทุกคน พระเจ้าไม่ทรงเลือกที่รักมักที่ชัง ไม่ทรงเลือกเพียงคนดีเท่านั้นให้ฟังพระวาจาของพระองค์ พระองค์ทรงหว่านพระวาจาด้วยใจกว้างลงบนดวงใจของทุกคน ไม่ว่าจะเป็นใคร มาจากไหน รวยหรือจน สติปัญญาดีหรือไม่ ทุกคนมีโอกาสฟังพระวาจาของพระเจ้า **ประการที่สอง** เราแต่ละคนมีศักยภาพและความพร้อมต่างกันในการฟังและนำพระวาจาของพระเจ้ามาดำเนินชีวิต ซึ่งส่งผลต่อการแบ่งปันความเชื่อกับคนอื่น

พระเยซูเจ้าทรงจำแนกผู้ฟังพระวาจาของพระเจ้าตามศักยภาพและความพร้อมของแต่ละคน ดังนี้ **กลุ่มแรก** เป็นคนที่ฟังแล้ว “เข้าหูซ้าย ออกหูขวา” ลองนึกถึงถนนหรือทางเดินของคนในแถบประเทศตะวันออกกลางสมัยพระเยซูเจ้า ที่เป็นดินแข็งเพราะทั้งคนและสัตว์เหยียบย่ำเป็นเวลาหลายปี เมื่อเมล็ดพืชตกลงบนดินแบบนี้ ถ้าไม่ถูกเหยียบย่ำจนแตกละเอียด ก็คงตกเป็นอาหารอันโอชะของนก

หนู หรือแมลงในแถบนั้น ถ้าเราไม่เอาใจใส่พระวาจาของพระเจ้าอย่างจริงจัง เราจะเป็นส่วนหนึ่งของคนประเภทนี้

กลุ่มที่สอง เป็นคนที่รู้จักพระวาจาของพระเจ้า แต่เมื่อถูกทดลอง เขาพ่ายแพ้ เพราะรักไม่สามารถหยั่งในดินที่ลึกพอ พระวาจาของพระเจ้าไม่ได้กลายเป็นรากฐานชีวิตที่แท้จริง เขามีความเชื่อเพียงเล็กน้อยซึ่งเติบโตขึ้นในยามที่มีความสุข เมื่อสิ่งดีๆ เกิดขึ้นกับเขา แต่เมื่อความทุกข์ยากลำบากซึ่งเหมือนความร้อนแรงของดวงอาทิตย์ยามเที่ยงวันมาถึง ความเชื่อเล็กน้อยของเขาจะดับสูญ เขาจะเลิกเชื่อและหันหลังให้กับพระเจ้าและพระศาสนจักร

กลุ่มที่สาม เป็นคนที่ได้ฟังพระวาจาของพระเจ้า แต่รู้สึกเฉยๆ ไม่ทำอะไร เขารู้จักพระวาจาของพระเจ้า แต่ไม่ยอมรับด้วยใจจริง เขาเทศน์สอนพระวาจาของพระเจ้า แต่ไม่ได้ปฏิบัติตามพระวาจานั้น ถ้าเราไม่พยายามเข้าใจพระวาจาของพระเจ้าด้วยความกระตือรือร้น เราจะกลายเป็นคนใจเย็นเฉย ไม่ใส่ใจต่อการอธิษฐานภาวนาและการปฏิบัติศาสนา แหล่งที่มาของความสุขของเราไม่ได้มาจากพระเจ้า แต่มาจากสิ่งของภายนอกซึ่งไม่ต่างจากพวงหรีดที่ปกคลุมเรา ไม่ว่าจะเป็นทรัพย์สินเงินทอง หรือความพึงพอใจฝ่ายเนื้อหนัง หรือชื่อเสียงเกียรติยศ แม้ได้รับการปลุกฝังความเชื่ออย่างดี แต่สิ่งของภายนอกเหล่านี้จะครอบงำจิตใจเราและขัดขวางชีวิตฝ่ายจิตไม่ให้เติบโต

กลุ่มที่สี่ เป็นคนที่ฟัง ยอมรับ และดำเนินชีวิตตามพระวาจาของพระเจ้า “จึงเกิดผลร้อยเท่าบ้าง หกสิบเท่าบ้าง สามสิบเท่าบ้าง” (มธ 13:8) ดูเหมือนว่าเป็นเรื่องโง่เขลาในเชิงธุรกิจ แต่พระเจ้าทรงรู้ว่าทรงทำอะไร เมื่อพระองค์ทรงส่งพระเยซูเจ้า พระบุตรเพียงพระองค์เดียว มาหว่านเมล็ดพืชทุกหนแห่ง ถ้าเรารู้สึกว่าชีวิตของเราได้รับการปลุกไว้อย่างมั่นคงในดินดี อย่าลืมแบ่งปันพระวาจาของพระเจ้าที่หยั่งรากลึกลงในชีวิตแล้วกับคนอื่น แต่ต้องเข้าใจด้วยว่าการแบ่งปันพระวาจาของพระเจ้าจะเกิดผลอย่างอุดม เมื่อมีหัวใจที่สุภาพถ่อมตนรองรับ มีการอธิษฐานภาวนาและรำพึงไตร่ตรองอย่างจริงจังและสม่ำเสมอ

พี่น้องที่รักพระเยซูเจ้าไม่ทรงต้องการให้เราแต่ละคนเป็นเพียงแค่นิดินดีที่ทำให้พระวาจาของพระเจ้าที่พระองค์ทรงหว่านเกิดดอกออกผลมากมายเท่านั้น แต่ทรงปรารถนาให้เราแต่ละคนเป็นผู้หว่านเหมือนพระองค์ด้วย นั่นคือ เป็นผู้สานต่อพันธกิจของพระองค์ด้วยการเผยแผ่พระวาจาของพระเจ้าซึ่งเป็นข่าวดีแห่งความรักของพระองค์และความรอดพ้นสำหรับมวลมนุษยชาติด้วยใจกว้าง ปราศจากการแบ่งแยกหรือการตัดสินว่าใครเหมาะสมหรือไม่เหมาะสม เมื่อพระเยซูเจ้าทรงเป็นคนที่ใจกว้างและไม่ทรงกีดกันใครออกจากข่าวดี ความรัก ความเมตตา และการให้อภัยของพระองค์ ในฐานะศิษย์ของพระองค์ เราจึงไม่ควรจำกัดขอบเขตข่าวดี ความรัก ความเมตตา และการให้อภัยของพระองค์เฉพาะคนบางกลุ่มเท่านั้น เพราะพระองค์เสด็จมาในโลกนี้เพื่อความรอดพ้นของทุกคนขอพระเจ้าอวยพรพี่น้องทุกคน